

EVET DEYİN

ÜÇ AYLIK UNICEF TÜRKİYE BÜLTENİ

YAZ 2006

ŞİDDETSİZ ÖKULLAR

Her çocuk için
Sağlık, Eğitim, Eşitlik, Koruma
İNSANLIĞIN GELİŞMESİ

unicef 



Türkiye'nin Birinci Okul ve Şiddet Uluslararası Sempozyumunun tanıtım posterini

HAYATIMIZIN EN MUTLU GÜNLERİ

Önceki kuşaklar, çocukluğumuzda okulda karşılaştığımız şiddet alışkanlıklarının veya olaylarının "karakteri güçlendiren" deneyimler olduğuna ve uğranan fiziksel ve duygusal hasara rağmen okul günlerinin her zaman için "hayatımızın en mutlu günleri" olacağına inanıyordu. Ancak, günümüz dünyasında şiddetin psikolojik ve sosyolojik etkileri genel olarak daha iyi anlaşılmakta ve bu daha bilinçli anlayış, birbirine tezat oluşturan bu kavramlar arasında ya da muhtemelen bu şiddet davranışları yüzünden, bir çoğumuzun okul günlerinde aldığımız duygusal yaraları yetişkin yaşamımız boyunca taşımaya devam ettiğimizi göstermektedir.

Türkiye'deki öğrenme ortamını iyileştirmeye yönelik kapsamlı programın bir parçası olarak, Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) Mart ayının son günlerinde UNICEF'in de desteğiyle *1. Şiddet ve Okul Sempozyumu*'nu gerçekleştirmiştir. *Okul ve Çevresinde Çocuğa Yönelik Şiddet ve Alınabilecek Tedbirler* teması çerçevesinde, Sempozyum çeşitli ulusal ve uluslararası akademisyenlerin, devlet ve sivil toplum kuruluşlarının, medyanın, ebeveyn ve çocukların katılımıyla konuyu ele almayı amaçlamıştır.

Bakınız *Okulda Şiddet* sayfa 4-7

Okul ortamı içinde ve çevresinde şiddet sorununa eğilmeyi içermektedir ve Türkiye'deki tüm okulları çocuk dostu okullar haline getirmeye yardımcı olmaktadır

ÇOCUKLARA YÖNELİK ŞİDDET

1. Okul ve Şiddet Sempozyumu'nda elde edilen bulgular, Ekim ayında Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun bir sonraki dönemi içinde yayımlanacak olan Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği *Çocuklara Yönelik Şiddet Küresel Araştırması*'na katkı olarak sunulmuştur.

İnsan Hakları Yüksek Komiserliği (OHCHR), UNICEF ve Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) tarafından ortaklaşa desteklenen araştırmaya halihazırda son şekli verilmektedir. Çocuk dostu bir versiyon ile yayımlanacak olan raporun, dünya çapındaki tüm çocukların korunmasına yönelik iyileştirilmiş mevzuat, politika ve programlara öncülük etmesi beklenmektedir.

2003'te Çocuk Hakları Komitesinin isteği üzerine hazırlanmaya başlanan rapor, *1. Şiddet ve Okul Sempozyumu* ve Avrupa Konseyi'nin *Çocuklara Yönelik Şiddete Son Verme Programı* da dahil olmak üzere dünya çapında çocuklara yönelik şiddet konusuyla ilişkili girişimleri etkin bir şekilde teşvik etmiştir.

Araştırma, Bağımsız Uzman Paulo Sérgio Pinheiro yönetiminde hazırlanmaktadır.

BM ÇOCUKLARA YÖNELİK ŞİDDET ARAŞTIRMASI'NIN HEDEFLERİ

Hazırlama süreci de dahil olmak üzere, rapor aşağıdaki amaçları gütmektedir:

- tüm çocukların şiddete karşı korunma hakkını savunmak, desteklemek ve korumak için etkin insan hakları mekanizmaları ve yasal çerçeveler oluşturma yönündeki ihtiyaca dikkat çekmek;
- tüm biçimleriyle, çocuklara yönelik şiddetin boyutuna ve doğasına dikkat çekmek;
- devletleri, çocukları koruma yükümlülüklerini yerine getirmeye motive etmek;
- uluslararası, ulusal ve yerel düzeylerde çocuklara yönelik şiddeti ortadan kaldırmaya yönelik ağ ve ortaklıkları genişletmek ve etkinleştirmek;

Bakınız *Küresel Araştırma* sayfa 8-9

ORTAK ÇALIŞMALAR

Türkiye Cumhuriyeti ve UNICEF, Türkiye'deki çocuk ve kadınların sağlık ve refahını iyileştirmeyi desteklemek amacıyla beş yıllık işbirliği anlaşmalarını yenilemiştir. Ülke Programı Eylem Planı (ÜPEP), UNICEF'in aktif olarak faaliyet gösterdiği tüm ülkelerde hükümetle ve diğer ortakları ile olan ilişkilerinin temelini oluşturmaktadır.

ÜPEP'nin temel amaçları Ülkenin önceliklerini desteklemektir:

- ulaşılması güç alanlarda çocukların ihtiyaçlarını karşılamak için hizmetlerin genişletilmesi;
- çocuk korunmasının iyileştirilmesi;
- ergenlerin bilgi ve yaşam becerileriyle donatılması;
- çocuklar için ilgili politika ve kaynakların çoğaltılarak uygulanması.

Yeni bir ÜPEP geliştirmeden önce, hükümet ile söz konusu ülkede faal olan Birleşmiş Milletler kuruluşları tarafından bir Ortak Ülke Değerlendirmesi (OÜD) hazırlanır. Bu OÜD, BM'nin katkıda bulunabilecek konumda olduğu ulusal kalkınma önceliklerini ana hatlarıyla belirler.

Yeni ÜPEP yoluyla UNICEF, Birleşmiş Milletler Kalkınma Yardımı Çerçevesi kapsamında yer alan üç alanın hepsine katkı sağlayacaktır:

- yerel ve merkezi düzeylerde demokratik ve çevresel yönetim için bireysel ve kurumsal kapasiteyi güçlendirmek;
- yoksulluk ve eşitsizliğin azaltılması ve savunmasız gruplar için kaliteli temel sosyal hizmetlerin sağlanması ile ilgili sosyal ve ekonomik politikaların savunuculuğunu yapmak;
- kadınlar, çocuklar ve ergenler için daha koruyucu bir ortam oluşturmak.

Yeni ÜPEP ayrıca Türkiye'nin evrensel eğitim, kadınların güçlendirilmesi, bebek ve beş yaş altı ölüm hızlarının düşürülmesi, HIV/AIDS farkındalığı alanlarındaki Binyıl Kalkınma Hedefleri'ne ulaşmasına yardımcı olacak ve savunmasız grupları korumaya yönelik Binyıl Bildirgesinde yer alan hedefleri destekleyecektir.



Konuyla ilgili dünya çapında yapılan ilk kapsamlı çalışma olarak Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği'nin *Çocuklara Yönelik Şiddet Küresel Araştırması*'nin bu yılın ilerleyen dönemlerinde yayınlanması, çocukların korunması konusunu kamuoyunun dikkatine sunacak ve *Çocuklar için Uygun bir Dünya* yaratma hedefimize bizi bir adım daha yaklaştıracak.

Bir çocuk istismarı olayının bahsi geçtiğinde bile çoğumuzun tipik tepkisi şok, öfke ya da tam bir inanamazlık halidir. Peki o halde çocuğa yönelik şiddet neden hala devam ediyor? Dünyada milyonlarca çocuk her gün, çoğu zamansa bizzat kendilerinin bakımından sorumlu olan kişilerin ellerinde kötü muameleye maruz kalıyor.

Toplumda şiddetin tohumları çocukluk çağına ekiliyor. İlk yaşlardan itibaren çocukların, aile içinde, okuldaki ya da yakın çevrelerindeki diğer çocuklardan veya yetişkinlerden ve aynı zamanda medyanın pasif tüketicileri olarak kötü muamele görme olasılığı yüksektir. Şiddet yaşamın o denli yaygın bir gerçeği haline gelmişti ki çok azımız bir dereceye kadar duyarsızlaşmadan, sonraki nesle yönelik şiddetin temsil ettiği trajediye gözümüzü kapamadan ya da ilgisiz kalmadan yetişkinliğe erişebiliyoruz.

Çocuklara Yönelik Şiddet Araştırması hazırlıkları dünyanın bir çok bölgesindeki çocuk koruma girişimlerine yeni bakış açıları kazandırmış, konuyla ilgili çalışmalara yeni bir soluk getirerek Avrupa Konseyinin Çocuklara Yönelik Şiddete Son Verme Programı gibi programlara güç katmıştır.

Türkiye, tartışmalara bu yılın başlarında MEB'in UNICEF desteğiyle İstanbul'da gerçekleştirdiği *1. Şiddet ve Okul Sempozyumu*'nu düzenleyerek katılmıştır. Sempozyum, Bakanlığın programında yer alan Türkiye'deki tüm okulları çocuk dostu okullar haline getirme çabalarında önemli bir adımı temsil ediyordu. Okul içinde ve dışında şiddet konusu, zorbalığın doğası, uygun disiplin yöntemleri ve çocuklar için çocukların okulda güvenlik hakkına saygı duyan gerçek anlamda koruyucu bir ortamın nasıl yaratılabileceği hakkında bir çok soru ortaya atmıştır.

Ortaklarımızla birlikte gerçekleştirdiğimiz yeni Ülke Programı amaçları çerçevesinde, tüm UNICEF çalışanları bu ve benzeri çocuk koruma konularında elde edilebilecek tüm kazanımları Türkiye'deki ilgili kurum ve kuruluşlarla paylaşmaktan büyük mutluluk duyacaktır. Okullarda şiddete bir son vererek, Hükümet Türkiye'de çocuğa yönelik şiddeti ortadan kaldırma konusunda ileriye doğru çok büyük bir adım atmış olacaktır.

Edmond McLoughney
UNICEF Türkiye Temsilcisi

Not: Okurlarımızın bültene ilişkin görüşlerini çok merak ediyoruz. Görüş ve önerilerinizi iletmek için bizimle temasa geçebilirsiniz.

OKULDA ŞİDDET

Sempozyumdaki konuşmacılar arasında, İngiltere'nin Okullarda Şiddeti Azaltmaya yönelik Eylem Planı hakkında bilgi veren Chris Gittins ve Vatan gazetesinden Ruhat Mengi de bulunmaktaydı



Milli Eğitim Bakanı Dr Hüseyin Çelik: "Biçimi ne olursa olsun, şiddete hiçbir şekilde tolerans gösterilmemelidir"



UNICEF Temsilcisi Edmond McLoughney: "Okulda şiddet küresel bir sorundur"



Mart ayında İstanbul'da 1. Şiddet ve Okul: Okul ve Çevresinde Çocuğa Yönelik Şiddet ve Alınabilecek Tedbirler Sempozyumu'nun açılışında yaptığı konuşmada Milli Eğitim Bakanı Dr. Hüseyin Çelik şunları vurguladı: "Biçimi ne olursa olsun, şiddet hiçbir şekilde hoşgörülmemelidir; özellikle de okullarımızda. Okullarımızda şiddeti önlemede okul yöneticileri, okul müdürleri, öğretmenler ve tabii ki öğrenci kitlesinin her bir üyesi, çocukların kendileri ve velileri, kısaca eğitim sisteminde yer alan her birimize rol düşmektedir."

"Önlemeden bahsederken, ev ve aile ortamından dünya liderliğinin en üst tabakalarına kadar toplumun her düzeyinde bir mantık ve barış örneği için sürekli bir çağrıdan bahsediyoruz."

Çelik, bu içten konuşmasını Sempozyum'un Milli Eğitim Bakanlığının (MEB) 2006 yılı sonuna kadar kapsamlı bir izleme sistemiyle birlikte tüm Türk okullarında uygulayacağı bir eylem planıyla sonuçlanması yönündeki beklentisini dile getirerek bitirdi.

Sempozyum'da açılış konuşması yapan UNICEF Ülke Temsilcisi Edmond McLoughney, Avrupa'da her gün şiddet nedeniyle dört çocuğun öldüğü gerçeğini dile getirdikten sonra sözlerine şöyle devam etti:

"Okulda şiddet küresel bir sorundur; bu, Türk okullarını dünyanın diğer herhangi bir yerindeki okullardan ayıran özel bir şey değildir. Yine de, bu Sempozyum Türkiye'ye sorunun kökünü kazımak ve okulları Türk çocukları için daha güvenli yerler haline getirmek suretiyle Avrupalı komşularına ve dünyadaki diğer okullara örnek olma yönünde çok büyük bir fırsat sunmaktadır. Milli Eğitim Bakanlığı, bu çabada UNICEF'in tam desteğini ve yardımını alacaktır."

Sempozyum'a devlet kuruluşları, sivil toplum kuruluşları ve devlet dışı kuruluşlardan temsilciler, ulusal ve uluslararası akademisyenler, ebeveynler ve çocuklar katıldı.

Sempozyum'un birincil hedefleri:

- okul içinde ve çevresinde şiddet konusunda farkındalığı arttırmak;
- konuyla ilgili olarak kamuoyundaki tartışmaları canlandırmak;
- okullarda şiddetin ortadan kaldırılması için etkin bir eylem planı hazırlanmasına katkıda bulunmak idi.

Sempozyum'un ikincil hedefleri ise aşağıdakilerden oluşuyordu:

- ulusal ve uluslararası uzmanlar arasında konuyla ilgili çalışma ve araştırmaların paylaşılması;
- daha fazla araştırma gerektiren alanların belirlenmesi;
- devlet kurumları, uluslararası organlar, STK'lar, üniversiteler ve medya arasında, okullarda şiddetin ortadan kaldırılmasını kolaylaştırmaya yönelik ortaklıkların oluşturulması.

Sempozyum'un bitiminde katılımcılar tarafından sunulan ve 7. sayfada yer verilen Bildirge, paydaşların rol ve sorumluluklarını ana hatlarıyla belirlemektedir. Sempozyum'dan elde edilen bulgular, bu yılın ilerleyen aylarında yayımlanması beklenen BM Genel Sekreterliği'nin *Çocuklara Yönelik Şiddet Küresel Araştırması*'na katkıda bulunacaktır.

OKULDA ŞİDDET



1. Şiddet ve Okul Sempozyumu'nun çocuk katılımcıları, konuyla ilgili kişisel deneyimlerini paylaştılar ve sonuç bildirgesine önerileriyle katkıda bulundular

Her çocuk ve ergen, korunma hakkına ve okullardan kendileri için çalışabilecekleri ve gelişebilecekleri güvenli ortamlar sağlamasını bekleme hakkına sahiptir. Zorbalık ve fiziksel ceza bu ilkelere ters düşmekte, çocuklarda ciddi kısa vadeli fiziksel ve duygusal acılara neden olmakta ve çocukların eğitimleri üzerinde çok daha uzun süreli etkilere yol açmaktadır. Öğrencilerdeki şiddet davranışlarının üstesinden şiddet kullanmadan nasıl gelinebileceği sorunu, 1. Şiddet ve Okul Sempozyumu'nda tartışılan en önemli noktalardan biriydi.

Çocuklar Arasında Şiddet

Dünya genelinde okullarda yaşanan şiddete yönelik artan medyanın ilgisi, okulların çocuklar için güvenli yerler olduğu yönündeki kamuoyu algısını olumsuz etkilemeye devam etmektedir. Ciddi yaralanmalarla ya da daha kötü sonuçlarla biten talihsiz ama izole olaylar sansasyonel bir dille sunulmakta, ancak bu olayların çocuklar ve eğitim sistemi için temsil ettiği gündelik sorun ve gerçek yük çoğu zaman irdelenmemektedir.

Sorunun daha yaygın ve daha yayılcı yönlerini sadece istatistiksel terimlerle ölçmenin zorluğu ve Türkiye'de okullardaki şiddet olayları hakkında kapsamlı bir veri tabanının olmaması, MEB'in 1. Şiddet ve Okul Sempozyumu'na ev sahipliği yapmasının başlıca nedenlerinden biriydi. Bazı Avrupa ülkelerinde, Birleşik Devletler'de ve Kanada'da bir takım ulusal araştırmalar yapılmış, bu araştırmalarda zorbalık yaptıklarını ya da kendilerine zorbalık yapıldığını söyleyen çocukların sayısı tutarlı bir şekilde yüksek çıkmıştır.

Çocuk ister zarar gören taraf olsun, ister fail olsun, ister sadece tanık olsun, zorbalığın çocuğun fiziksel ve zihinsel sağlığı üzerindeki zararlı etkileri tartışılmazdır. Bu nedenle, Sempozyum'daki katılımcılar genel olarak zorbalık yapan bir çocuğun bu zorlu davranışlarının,

zarar vermek ya da örnek teşkil etmek yoluyla diğer çocukları etkilemeden önce dikkatle ele alınması gerektiğinde anlaşmıştır.

Ancak, çocuklardaki şiddet ve saldırganlık davranışlarının altında yatan nedenleri (evdeki zorluklar, karşılanmayan özel eğitim ihtiyaçları, güven eksikliği ya da daha derin psikolojik rahatsızlıklar) tespit etmek çoğu zaman zordur. Örneğin, öğrenci teşhis edilmesi zor bir okuma sorunu nedeniyle gerektiği gibi çalışmıyorsa ya da dersleri izleyemiyorsa, zapt edilemez ve kargaşaya yol açan bir çocuğa dönüşebilir. Öğretmenler, bu gibi durumlarda çocuklarla ortada buluşacak şekilde eğitilmelidir: kendilerine saygı gösterildiğinde ve kaydettikleri ilerlemeye öğretmenleri tarafından gözle görülür bir ilgi gösterildiğinde, öğrencilerin kötü davranma olasılığı daha düşüktür.

Herhangi bir biçimde ortaya çıktığında şiddete uygun tepkiyi verememek, okulu istemeden de olsa sorunu destekleme riski altına sokabilir. Öğretmenlerinin bir şey yapacağına güvenmeyen öğrenciler, kendilerine zorbalık yapıldığını bildirmeme eğilimi göstermektedir. Çocukların okul ortamı içinde kendilerini güvende hissedebilmeleri için, çocukların bakımından sorumlu yetişkinlerin onları dinlemeye ve şiddete karşı her zaman sifir-tolerans yaklaşımı göstermeye hazır olduklarını göstermeleri gerekir.



Prof. Dr. Maryse Paquin: "Disiplin kurmanın şiddete başvurmadan, çok daha olumlu ve üretken yolları mevcuttur"



Prof. Dr. Selahattin Öğülmüş: "Çocuğun kendini güvende hissetme yönündeki temel psikolojik gereksinimi karşılanmadığı sürece, verimli eğitim mümkün olmayacaktır"

OKULDA ŞİDDET

1. Şiddet ve Okul Sempozyumu'nda yaratıcı bir canlandırma oturumunda katılımcılar çocuklukta şiddetin dinamiklerini inceledi



Prof. Dr. Helen Cowie demokrasi, katılım ve vatandaşlık ilkelerine dayanan "Bütüncül Okul Yaklaşımı" hakkında konuştu

Çocukların kendileri tarafından yapılacak müdahaleler de şiddeti önlemede başarılı bir yol olabilir: akranların ya da daha büyük yaşta-ki çocukların çatışmaları çözmesi zorbalık potansiyeli taşıyan bir olayın başarıyla 'yatışmasını' sağlayabilirken, pasif tanıklar çoğu zaman durumu daha da kötüleştirecek bir izlerlikle oluşturur. Okul müfredatı içinde yer alan, zorbalıkla nasıl başa çıkılabileceğine dair rehberlik ve danışma programları Amerika Birleşik Devletleri'nde ve Kanada'da okullardaki şiddet olaylarını azaltmada başarılı olmuştur.

Uygun Disiplin Yöntemleri

Öğretmenin okul ortamı içindeki yıkıcı ya da şiddet içeren bir olaya verdiği tepki, engelleme açısından kritik öneme sahiptir, zira çocuklar doğal olarak nasıl davranmaları gerektiği konusunda en yakınlarındaki yetişkinleri örnek alırlar. Disiplinin nasıl sağlanacağı ve şiddetin nasıl önleneceği sorunu, öğretmenin öğrenciler, veliler ve okul personeli arasında üzerinde anlaşmaya varılmış okul politikasını yansıtan uygun bir tepki vermesine bağlıdır.

Dövmek, hangi ortamda olursa olsun asla disiplini sağlamak için uygun ya da üretken bir yol değildir. Çocuklar üzerindeki küçük düşürücü ve zararlı etkilerinin yanında, fiziksel cezaların şiddeti düzeni sağlamak için meşru bir araç olarak onaylayan kötü bir örnek teşkil ettiği de söylenebilir. ÇHS Madde 28'in ikinci bölümü, bu konuda açıkça yol göstermektedir: "okul disiplini çocuğun insan olarak taşıdığı saygınlıkla bağdaşır biçimde yürütülür."

Öğretmenlerin kalabalık sınıflarda bile 'zor' öğrencileri aktivite ve alıştırmalara dahil etmek için fazladan çaba sarf ederek sınıf içinde ve

dışında yıkıcı davranışların üstesinden gelebileceği öne sürülmüştür.

Sınıf içerisinde öğretmen ve öğrenciler arasındaki iyi ilişkilere dayanan olumlu bir atmosfer, olumlu davranışı teşvik eder. Eğitimciler, öğretmenlerin öğrencilerin yeti aralıkları, ilgi alanları ve öğrenme tarzlarını iyi bildikleri durumlarda, çocukların doğal öğrenme süreçlerinin kendiliğinden durumun çaresine baktığını öne sürmektedir. Bu bağlamda, en zor davranış kalıplarına sahip öğrenciler için etkili eğitim, öğretmen açısından çok fazla çaba gerektirmeyecektir.

Çözümler

Birinci Şiddet ve Okul Sempozyumu'nun en önemli bulgularından biri, Türkiye'de okul ortamında şiddete dair, çocuk dostu okullar yaratmada gerekli politika değişiklikleri ve stratejiler için güçlü bir temel oluşturacak, kapsamlı bir ulusal veri tabanına duyulan ihtiyaçtı.

MEB'in Türkiye'deki okulları daha güvenli hale getirme hedefi göz önüne alınarak, bir anlaşma sağlanmıştır:

- okul, veliler ve toplum arasında daha güçlü ilişkiler kurulması, öğrenci güvenliğini ve genel güveni büyük oranda iyileştirecektir;
- etkin öğretme yöntemlerini içeren bir müfredat, öğrencilerin ilgisini çekecek ve olumlu davranışın teşvik edilmesine yardımcı olacaktır;
- zor öğrencilerin davranışlarını idare etmek ve iyileştirmek, okul personeli için bir gerekliliktir.



Prof. Dr. Susan Bitensky, çocuklara yönelik şiddetin çocukların temel insan haklarının ihlali olduğuna işaret etti

KONFERANS BİLDİRGESİ

28-30 Mart tarihlerinde İstanbul'da uluslararası katılımı gerçekleştirilen Sempozyuma katılan kamu kurumu temsilcileri, akademisyenler, sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri, öğrenciler ve ebeveynler aşağıda belirtilen hususlarda görüş birliğine varmıştır:

1. Çocuğun dünyasında şiddetin yeri olmamalıdır.
2. Şiddetin önlenmesi için geliştirilecek stratejilerde çocukların katılımı sağlanmalıdır.
3. Okul ve çevresinde şiddetin önlenmesinde toplumun her kesiminin görev ve sorumlulukları vardır.

Bu çerçevede;

Kamu kurum ve kuruluşlarının,

- şiddetin önlenmesine yönelik caydırıcı düzenlemeler yapması,
- ihtiyaç duyulan insan ve maddi kaynaklarını seferber etmesi,
- öncelikli olarak, çocuklarla çalışan kamu görevlilerinin, şiddet olaylarının tespiti ve çözümüne yönelik uygun eğitim almalarını sağlaması,
- tüm sorumlu taraflar arasında koordinasyonu sağlaması,
- çocuklara yönelik her türlü şiddetin yasak olduğu konusunda kapsamlı bir farkındalık yaratılması,

Milli Eğitim Bakanlığı'nın,

- güvenli okullar oluşturulması amacıyla politikalar belirlemesi, standart ölçütler koyması,
- başta okul müdürleri ve öğretmenler olmak üzere tüm okul çalışanlarına şiddet ve önlenmesine yönelik çatışma çözme, arabuluculuk, olumlu disiplin yöntemleri gibi konularda eğitimler verilmesini sağlaması,
- etkili ebeveynlik eğitim programlarını yaygınlaştırması,
- çocukların sorunlarını iletebilecekleri ve çözüm üretebilecek mekanizmaları hayata geçirmesi,
- kaliteli eğitimi hedefleyen çocuk dostu okul ölçütlerini geliştirerek tüm okullara yaygınlaştırması,
- öğrencilerin etkili iletişim, karar verme, problem çözme, çatışma yönetimi gibi temel yaşam becerilerini geliştirmesi için gerçekleştirilen yeni eğitim programlarının etkin uygulanmasını sağlaması,

- okullarda sanat, spor gibi ders dışı etkinliklerin geliştirilmesi için gerekli altyapıyı sağlaması,

Okulların,

- insan haklarına ve onuruna saygı ilkesini benimseyerek hayata geçirmeleri,
- ev, okul ve toplum arasındaki iletişimi güçlendirmeleri,
- öğrenciler ve personel için katılımcı yollarla davranış kuralları belirlemeleri
- bireyin, gelişim dönemlerini dikkate alan disiplin önlemlerini almaları,
- şiddet olaylarına karşı net ve tutarlı bir tavır sergilemeleri ve bunları görmemezlikten gelmemeleri,
- öğrencilerin güvenliğini sağlayacak tedbirleri almaları,
- Çocuk Haklarına Dair Sözleşme'nin 12. maddesi doğrultusunda çocukların karar verme süreçlerine aktif katılımlarının sağlamaları,

Anne babaların,

- çocukları için model teşkil ettiklerinin ve çocuklarının okuldaki davranışlarının büyük bir olasılıkla onların evde gördükleri muameleyi yansıtacağına bilincinde olmaları,
- kabul edilebilir ve kabul edilemez davranışlara net sınırlar koyarak şiddet konusunda, çocukları için yol gösterici ve açık kurallar belirlemeleri,
- aile içi demokrasiye önem vererek hayata geçirmeleri,
- çocukları ile güven ilişkisi oluşturarak onların arkadaşlarından, nereden olduklarından ve ne yaptıklarından haberdar olmaları,
- güvenli bir eğitim ortamının sürdürülmesine ilişkin okul politikalarını ve kurallarını desteklemeleri,

Medyanın,

- aile ve çocukların bilinçlendirilmesi konusunda planlanan ve uygulanan çalışmalara destek vermesi,
- şiddetle mücadele alanındaki olumlu gelişmeler üzerinde yoğunlaşarak, okullarla ilgili haberlerin yayınlanmasında daha özenli davranması,
- okulların faaliyetleri ve başarıları ile ilgili bilgileri kamuoyu ile paylaşarak okulları desteklemesi

gerektiği sonucuna varılmıştır.

1. Şiddet ve Okul: Okul ve Çevresinde Çocuğa Yönelik Şiddet ve Alınabilecek Tedbirler Sempozyumu'nu Uluslararası Katılımı Sempozyum Sonuç Bildirgesi



Gülümsetiyor: 1. Şiddet ve Okul Sempozyumu'nda elde edilen bulgular, Türkiye'deki tüm okulları çocuk dostu okullar haline getirme planlarına katkıda bulunacaktır



'Güvenli Okul' sloganını kullanan Sempozyum tanıtım posterini

KÜRESEL BİR SORUN İÇİN



Çocukların Birleşmiş Milletler Çocuklara Yönelik Şiddet Araştırması'na katılımı, planlama ve hazırlık süreçlerinin her aşamasında teşvik edilmiştir

Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği, *Çocuklara Yönelik Şiddet Araştırması*'nin bu Sonbahar'da yayınlanmasıyla, hükümetleri ve ortakları, ulusal ve uluslararası hukukta değişikliklerin önünü açarak çocukların korunma haklarını güçlendirmeyi amaçlamaktadır. Çocuğa yönelik şiddetin biçimleri, nedenleri ve etkileri hakkındaki mevcut araştırma ve analizlerden yola çıkan raporun sunacağı öneriler, Avrupa Konseyi'nin *Çocuğa Yönelik Şiddete Son Verme* Programı için de bilgi sağlayacaktır.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği'nin Çocuklara Yönelik Şiddet Araştırması

Çocuk Hakları Komitesi'nin tavsiyesi üzerine, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği Şubat 2003'te *Çocuklara Yönelik Şiddet* hakkındaki küresel araştırmasını başlatmıştır. Çalışmayı talep eden Komite Başkanı, böyle bir çalışmanın "çocuğa yönelik şiddetin tüm biçimleri için etkin bir mücadele ve önleme amaçlayan stratejilerin geliştirilmesine öncülük edeceğini ve etkili önleme, koruma, müdahale, tedavi, iyileştirme ve yeniden katılım sağlamak için tüm Devletler tarafından uluslararası düzeyde atılması gereken adımların ana hatlarını çizeceğini" vurgulamıştır.

İnsan Hakları Yüksek Komiserliği (OHCHR), DSÖ ve UNICEF arasındaki ortak çalışmanın ürünü olan *Araştırma*, çocuğun gelişiminde aşağıda sıralanan ortamlar içinde gerçekleşen şiddetin sebep ve etkileri hakkında eyleme yönelik bir bakış açısı sunmayı amaçlamaktadır:

- evde ve aile içinde;
- okul ve eğitim ortamlarında;
- kurumlarda;
- kanunla ihtilafa düşen çocuklar dahil, toplumda ve sokakta;
- çalışma ortamlarında.

Araştırma, hükümetlerin ve ortaklarının değişimi desteklemede nasıl daha proaktif olabileceğini ve çocukların bu süreçte nasıl aktif katılımcılar olarak yer alabileceğini gösterecektir. Bu amaçla, dünyanın dört bir yanından çocuklar bu yılın Mayıs ayında taslak rapor üzerindeki görüşleriyle sürece katkıda bulunmaya davet edilmiştir.

Araştırma, ülke ülke karşılaştırmalı veriler sunmayacak olsa da, hükümetler için hazırlanan resmi bir anket formuna verilen yanıtlardan, resmi istatistiklerden, Çocuk Haklarına Dair Sözleşme (ÇHS) kapsamında hazırlanan raporlardan, uzman grup toplantılarından, konferanslardan, zirvelerden ve sivil toplum kuruluşlarınca hazırlanan raporlardan yararlanılarak hazırlanacaktır. Süreç boyunca katılım gösteren çocuklar tarafından verilen bilgiler de nihai raporun ve rapor önerilerinin oluşturulmasında katkı sağlayacaktır.

Araştırma'nın üç versiyonu yayımlanacaktır: BM Genel Kurulu'na politika odaklı kısa bir tavsiye belgesi; bir çocuk dostu versiyon ve, vaka incelemelerini, en iyi uygulamaları ve önerileri bir araya getiren daha kapsamlı, halka yönelik bir versiyon. Araştırma, çocuğa yönelik şiddetin yarattığı dehşet üzerinde durmayacak, bunun yerine ulusal ve uluslararası düzeylerde alınabilecek önleyici ve rehabilite edici önlemlere ve etkin çarelere odaklanacaktır.

... KÜRESEL BİR ÇALIŞMA

Araştırma Raporunun yayımlanması ayrıca katılımcı çocuklara 2007 döneminde bölgesel ve ulusal düzeyde gerçekleştirilen takip etkinliklerini tartışma olanağı da sunacaktır.

Avrupa Konseyi'nin Çocuğa Yönelik Şiddete Son Verme Programı

Avrupa Konseyi, Çocuğa Yönelik Şiddete Son Verme programını Nisan ayında gerçekleştirdiği iki günlük bir konferansla başlattı. Genel Sekreter Yardımcısı Maud de Boer-Buquicchio, programın çocuklarla birlikte ve çocuklar için bir Avrupa inşa etmek hakkında olduğunu açıkladı. Konferansta yaptığı konuşmada, de Boer-Buquicchio şu uyarıda bulundu: "Neredeyse altı seneyi bulan inşa ve yeniden yapılandırma çalışmalarına rağmen, Avrupa hala çocuklarımız için bir ev haline gelemedi ... çocuklara yönelik şiddet devam etmekte, büyümekte ve yeni biçimlere bürünmektedir. Tüm ülkelerde bu sorun vardır ve hiçbir ülke bu sorunu çözmek için her şeyi yapmış değildir. Bunu göz önüne alarak, tüm enerjimizi, kaynaklarımızı ve uzmanlığımızı çocuk haklarına saygıyı teşvik etmeye ve çocuklara karşı şiddetle mücadele etmeye adamaya karar verdik."

De Boer-Buquicchio, Avrupa'da insan hakları standartlarının çok iyi olmasına rağmen, geçen yıl Lubiyana'da gerçekleştirilen BM Çocuklara Yönelik Şiddet Araştırması Bölgesel Danışma Toplantısında şiddetin Avrupa Konseyi'nin tüm üye devletlerinde ısrarla devam ettiği sonucuna varıldığına işaret etti.

De Boer-Buquicchio, çocuk katılımcılara büyük bir açık sözlülükle şunları söyledi: "İyi haber, gerçekten çocuklarla birlikte bir Avrupa kurmak istiyoruz. Kötü haber ise, bunu nasıl yapacağımızı bilmiyoruz."

Çocuklara Yönelik Şiddete Son Verme Programı dört ilkeye dayanıyor:

- zorlu ekonomik, politik ya da sosyal koşullardaki çocukların korunması;
- ulusal stratejiler uygulamak suretiyle şiddetin önlenmesi;
- cinsel sömürüye karşı uluslararası yasal bir belge hazırlamak da dahil olmak üzere, şiddetten sorumlu olan kişiler hakkında yasal işlem yapılması;
- okul dışında ya da başka şekilde sosyal olarak dışlanmış olanlar da dahil olmak üzere, çocukların katılımı.



Programın ilk hedefi, Devletlere ÇHS gibi uluslararası yasal belgeler çerçevesindeki taahhütlerini yerine getirmelerinde yardımcı olarak çocuk haklarını desteklemektir. Programın ikinci hedefi ise, Çocuklara Yönelik Şiddet Araştırması'nda yapılan önerilerin uygulamasını izlemektir.

UNICEF Cenevre Bölge Direktörü Philip O'Brien şunlara dikkat çekti: "Sıfırdan başlamıyoruz — elimizde temel olarak kullanabileceğimiz Sözleşme var. ÇHS; sivil, kültürel, ekonomik, siyasi ve sosyal olmak üzere tüm hakları kapsayan ve tüm dünyadaki çocukların refahını, gelişimini ve onurunu korumak için gerekli temeli sunan, yasal olarak bağlayıcı bir belgedir." O'Brien ayrıca göstergeleri izlemenin ve veri toplamanın önemini de vurguladı: "Çocuk hakları göstergelerinin gelişimi ve tanımı, göstergelerin ve istatistiklerin uyumu, ulusal istatistik otoritelerinin ve verilerin toplamasındaki yakın işbirliğiyle gerçekleşmesi, ulusal ve Avrupa ölçeğinde bilgi yönetim sistemlerinin hedeflenen ulusal çocuk haklarının teşviki ve farkındalığının artması için bir temel sağlanması açısından çok önemlidir".

UNICEF Orta ve Doğu Avrupa ve Bağımsız Devletler Topluluğu (ODA/BDT) Bölge Direktörü Maria Calivis ise: "çocukları korumak için bir çok koruyucu tedbir oluşturulmuş olsa da, çocukların görüşleri çoğunlukla somut eylemlere çevrilmemiştir ve hesap verebilirlik düzeyi çok düşük olmuştur.

"Daha da önemlisi, sistem en savunmasız durumdaki çocukları bile koruyamamaktadır; farklı etnik gruplardan gelen çocuklar, kurumlarda kalan çocuklar ve refakatsiz çocuklar bu gruba dahil olanların sadece birkaçıdır," dedi.

Avrupa Konseyi Genel Sekreter Yardımcısı Maud de Boer-Buquicchio ve Majesteleri Hanover Prensesi Caroline, Çocuklar için ve Çocuklarla Birlikte bir Avrupa Kurmak konulu Avrupa Konseyi konferansında

Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği'nin Çocuklara Yönelik Şiddet Araştırması hakkında daha fazla bilgi için www.violencestudy.org adresini ziyaret edebilirsiniz.

Avrupa Konseyi'nin Çocuklara Yönelik Şiddete Son Verme Programı hakkında daha fazla bilgi için www.crin.org adresini ziyaret edebilirsiniz.

ÇOCUKLAR VE AİLELERİ İÇİN



Okula giden kız öğrenci sayısını arttırmak ve ilköğretimde toplumsal cinsiyet açığını kapatmak, Hükümet ve UNICEF'in üzerinde anlaşmaya varılan yeni ÜPEP'nin önceliklerinden biri olmaya devam edecektir

Ülke Programı Eylem Planı (ÜPEP), Hükümet ile UNICEF arasında benzersiz bir anlaşma olup, Çocuk Haklarına Dair Sözleşmenin (ÇHS) gereklerinin yerine getirilmesine yardımcı olmak ve Türkiye çapında kadın ve çocukların durumunu iyileştirmek için bir dizi proje önerisi getirmektedir. Mart 1954'te imzalanan ilk Temel İşbirliği Anlaşmasına (TİA) dayanan bu ortaklık, beş yıllık dönemler halinde yenilenmektedir. Türkiye Hükümeti ve UNICEF 2006-2010 dönemini kapsayan son ÜPEP üzerinde anlaşmaya varmış olup, her iki ortak da bu son anlaşma aracılığıyla çocuklara uygun bir Türkiye yönünde bir önceki ÜPEP çerçevesinde gerçekleştirilen çalışmalara devam edecektir.

Yeni ÜPEP, 2002'de gerçekleştirilen Birleşmiş Milletler Çocuk Özel Oturumu'nun (BMÇÖO) sonuç belgesi niteliğinde olan *Çocuklara Uygun bir Dünya* belgesine belirgin göndermeler içeren ve Çocuk Haklarına Dair Sözleşmenin (ÇHS) uygulanmasına yönelik hedefleri belirleyen Türkiye Ulusal Çocuk Eylem Planına katkıda bulunacaktır. ÜPEP, Türkiye'nin Binyıl Kalkınma Hedefleri'nin (BKH) ikincisi evrensel ilköğretim, üçüncüsü cinsiyet eşitliğini desteklemek ve kadınları güçlendirmek, dördüncüsü çocuk ölümlerini azaltmak, ve altıncısı HIV/AIDS ile savaş hedeflerine ulaşmasına yardımcı olacaktır. ÜPEP ayrıca Binyıl Bildirgesinin savunması grupların korunmasına ilişkin VI. bölümüyle uyumun sağlanmasına da katkıda bulunacaktır.

Önceki ÜPEP'nin deneyim ve başarılarını temel alarak UNICEF, Hükümetin şu alanlardaki önceliklerini desteklemeyi amaçlamaktadır: çocukların korunmasını, eğitimi ve erken çocukluk gelişimini arttırmak; ulaşması zor çocukların, özellikle de düşük gelirli ailelerden gelen çocukların ihtiyaçlarını karşılamak için hizmetlerin genişletilmesi; ergenleri karşılaştıkları belli başlı zorluklara yeterince hazırlayacak bilgi ve yaşam becerileriyle donatmak ve çocuklar için mevcut kaynakları arttıracak politika ve mevzuatlar uygulamak.

Bir önceki ÜPEP, çocukların sağlık ve refahının en hassas göstergelerinden biri olan bebek ve beş yaş altı ölüm hızlarında önemli bir düşüş sağlanmasına katkıda bulunmuştur. 2003 Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması (TNSA), bebek ölüm hızının (BÖH) 1998 ve 2003 araştırmalarından önceki beş yıllık dönemde %43'ten %29'a, beş yaş altı ölüm hızının (5YAÖH) ise yine aynı dönemde %52'den %37'ye düştüğünü göstermektedir.

TNSA bulguları, düşük maliyetli ve yüksek etkili müdahalelere ilişkin yatırım ve uygulamaları sürdürmenin çocuk ölüm hızlarını azalttığı savını doğrulamıştır. Hükümet ve UNICEF, bu yaklaşımın faydalarını, ana hedeflerinden biri 5YAÖH'yi %25 oranında indirmek olan yeni ÜPEP yoluyla birleştirmeyi amaçlamaktadır.

Çocuklarla birlikte ebeveynlerin de eğitilmesi; amaçları, başarıları ve öğrenilen dersler açısından bir önceki ÜPEP'nin kritik öneme sahip temalarından biriydi. Ancak, her yerdeki aileler için düşük gelir ve temel hizmetlere ulaşma zorlukları sürekli olarak daha kötü insan gelişimi göstergelerine katkıda bulunması, en son TNSA'ya göre düşük eğitim ölçekleri annelerin problemlerinin temelini oluşturur. Yeni ÜPEP, anne ve genel aile eğitimi konusunda olumlu



Türkiye'nin yeni sağlık reformları çerçevesindeki mevcut kaynaklar kullanılarak, hem anne hem çocuk sağlığı iyileştirilecektir

... BİR ORTAKLIK

etki üzerine yoğunlaşarak çocukların yaşam potansiyeli için bu konuyu adres gösterecektir.

Devam eden *Haydi Kızlar Okula!* kampanyası, kampanyanın başlamasının hemen ardından 2003–2004 öğretim yılında okula gitmeyen kız çocuklarının sayısının %15 oranında düşürülmesinde başarılı bir şekilde yardımcı olmuştur. Hükümetin kız çocuklarının eğitimi konusunda UNICEF’le olan ortaklığına atfedilen güçlü odak aynı zamanda erkek çocukların okula kayıt oranlarını da olumlu etkilemiş, ülkeyi ikinci BKH’ne ulaşmaya daha da yakınlaştırmıştır; ne var ki bu, üçüncü BKH’nin konusunu oluşturan eğitimde kız–erkek öğrenci sayıları arasındaki farkın hala devam ettiği anlamına da gelmektedir. Yine de, her iki ortak da ilköğretimdeki cinsiyetler arası farkın yeni programın sonuna kadar kapanacağından emindir.

Çocuk istismarı, ihmal ve ebeveyn bakımından yoksunluk olaylarının giderek artması, 2005 yılında çocukların korunması alanında, ÇHS doğrultusunda yasalar tasarlanması da dahil olmak üzere, çok sayıda temel çalışma yapılmasına yol açmıştır. Yeni ÜPEP, Hükümetin soruna karşı kurumsal yanıtları güçlendirme planlarını desteklemek suretiyle çocukların korunmasına odaklanacaktır.

Ağır çocuk hakları ihlalleriyle ilgili olarak gerçekleştirilen bir meclis soruşturmasının ardından, Hükümet Ağustos 2005’te, AB tarafından finanse edilen *Türkiye’de Çocuklar için İyi Yönetişim, Koruma ve Adalete Doğru*, ya da diğer adıyla *Önce Çocuklar* programını başlatmıştır. *Önce Çocuklar*, aşağıdakiler yoluyla çocuklar için koruyucu ortamı güçlendirecektir:

- çocuk koruma tedbirlerinin geliştirilmesini desteklemeye yönelik araştırmalar sunarak;
- çocukların bakımı ve korunması alanlarında tüm müdahale düzeylerinde çocuğa duyarlı modeller geliştirerek.

UNICEF, *Önce Çocuklar* ve Türkiye’de çocuklar için koruyucu bir ortam oluşturulmasına yardımcı olacak diğer girişimler için (Çocuk Dostu Şehirler gibi) teknik destek sağlamaya devam edecektir.

AB, çocuk hakları alanında önemli bir işbirliği ortağı olmaya devam edecektir. Yeni ÜPEP’deki diğer ortaklar ise hizmet sağlayıcıları, politika yapıcıları ve karar alıcıları, özel sektörü, sivil toplum kuruluşlarını, UNICEF Türkiye Milli Komitesini, medyayı, aileleri ve çocukları içerecektir.

Önerilen Ülke Programı

ÜPEP, düşük kalkınma göstergelerine sahip alanları ve kırsal ve kentsel bölgelerde düşük gelir düzeyinde yaşayan aileleri hedef alacaktır. Programın başlıca bileşenleri ise aşağıdakileri içermektedir:

- Kaliteli Eğitim;
- Erken Çocukluk Bakımı ve Öğrenme;
- Çocuk ve Ergenlerin Korunması ve Katılımı;
- Savunuculuk, Bilgilendirme ve Sosyal Politika;

Bazı stratejiler ulusal düzeyde uygulanırken, bazıları da daha yerel düzeyler için tasarlanacaktır. ÜPEP stratejileri, aşağıdakilere yönelik planlar içermektedir:

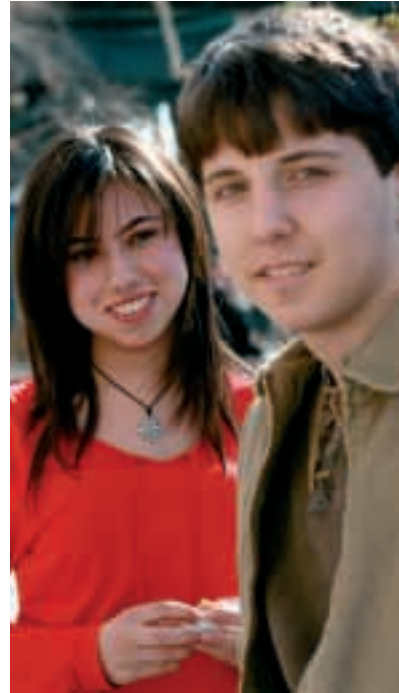
- politika değişikliklerine ve kurumsal değişimlere bilgi sağlayacak güçlendirilmiş ulusal veri toplama ve analizi;
- profesyonellerin, yerel otoritelerin, toplum liderlerinin ve sivil toplumların kapasitelerinin artırılması;
- sağlık ve eğitim alanlarında yerel sorunlara yerel çözümler üretilmesi;
- başarılı, cinsiyete duyarlı ve çocuk dostu modellerin uygulamasının genişletilmesi;
- çocuklar için kaynakların seferber edilmesine yardımcı olmak için, medya da dahil olmak üzere çeşitli ortaklarla ittifaklar kurulması.

ÜPEP stratejilerinin başarılı bir şekilde uygulanması aşağıdakilere yardımcı olacaktır:

- ilköğretime kayıt oranlarında kız–erkek eşitliğine ulaşılması, bu eşitliğin sürdürülmesi ve ilköğretim tamamlama oranlarının iyileştirilmesi;
- 5YAÖH’nin canlı doğumların %25’inin altına çekilmesi;
- kurumları ve bireyleri çocuk hakları ihlalleri konusunda daha hesap verebilir kılan standartların ve yasal önlemlerin oluşturulması;
- çocukların daha iyi gelişimi ve korunması için politikalar ve yasalar uygulanması ve yürürlüğe konması.



Yeni ÜPEP’nin başlıca hedeflerinden biri de çocuklar için, özellikle de düşük gelirli ailelerden gelen en savunmasız durumdaki çocuklar için, koruyucu bir çevre oluşturulmasını desteklemek ...



... ve ergen ve çocukları kendilerini etkileyen karar alma süreçlerine dahil etmektir



HAYDİ KIZLAR OKULA!

2010 YILINDA BEKLENEN SONUÇLAR

- Bebek ölüm hızının bin canlı doğumda 25'in altına düşürülmesi;
- İlköğretime kayıta cinsiyet eşitliğinin sağlanması;
- İlköğretime terk oranının %10 azaltılması;
- 3-6 yaş arası çocukların %30'unun okul öncesi eğitim almış olması;
- 0-6 yaş arası bebeklerin sadece anne sütüyle beslenme oranının %40'a ulaşması;
- İyot eksikliğine bağlı bozuklukların ve demir eksikliği anemisinin görülme sıklığının azaltılması;
- Kızamık hastalığının ortadan kaldırılması;
- Anne-babaların ve çocuklara bakan kişilerin %30'unun çocuk yetiştirmede doğru uygulamaları öğrenmeleri ve bunları yaşama geçirmeleri;
- Özel korunma gereksinimi olan çocuklar için minimum standartların uyarlanması ve uygulanması;
- Ergenlere kendilerini şiddet, sömürü ve HIV/AIDS'ten koruyabilme becerileri kazandırılması;

- Eğitim görmüş kadınlar ve kızlar daha fazla fırsattan ve yaşam seçeneğinden yararlanabilirler;
- Eğitim görmüş kadınların ve kızların siyasal, toplumsal ve ekonomik karar alma süreçlerine katılma şansları daha fazladır;
- Eğitim görmüş kızların kendi tercihleriyle daha geç evlenme ve çocuk yapma eğilimleri diğerlerine göre daha fazladır;
- Eğitim görmüş kızların daha iyi iş bulma ve böylece aile gelirlerine katkıda bulunma imkanları vardır;
- Eğitim görmüş kızlar evlendiklerinde daha az sayıda çocuk yaparlar ve çocuklarını daha sağlıklı büyütürler; nitekim kadınların eğitim düzeyi yükseldikçe çocuk ölüm oranları düşmektedir;
- Eğitim görmüş kızların sağlıkla ilgili konulardaki bilinç ve duyarlılık düzeyleri daha yüksektir; örneğin, kadınların eğitim düzeyleri yükseldikçe, HIV/AIDS enfeksiyon oranları önemli ölçüde azalmaktadır;
- Eğitim görmüş kadınların gebelik dönemleri de daha sağlıklı geçmekte, böylece anne ölüm oranları azalmaktadır;
- Kız çocuklara odaklanan programların erkekler için de eşit ölçüde yararlı olduğu görülmektedir.



BİZİMLE TEMASA GEÇİNİZ

UNICEF Türkiye Temsilciliği: Telefon: +90 (0) 312 454 1000
Faks: +90 (0) 312 496 1461
E-posta: ankara@unicef.org

UNICEF'in geliri sadece gönüllü katkılardan oluşmaktadır ve bağışlar Milli Komite kanalıyla toplanır. Kamu yararına çalışan bir dernek olduğundan Milli Komiteye yapılan bağışlar vergi indirimine tabidir.

UNICEF Türkiye Milli Komitesi: Telefon: +90 (0) 312 290 3390/1
Genel Merkezi Ankara Faks: +90 (0) 312 290 3388
E-posta: unicef.natcom@unicefturk.org
Web: www.unicef.turk.org

UNICEF Türkiye Milli Komitesi: Telefon: +90 (0) 212 252 5222
İstanbul Bölge Müdürlüğü Faks: +90 (0) 212 249 6686
E-posta: unicef.ist@unicef.org